

- (b) Część decyzji, w której w wyniku dochodzenia CEB/2011/090 dotyczącego działań promocyjnych została dokonana między innymi korekta finansowa w wysokości 1 607 275,90 EUR z powodu „opóźnień w płatnościach” dotyczących roku gospodarczego 2010;
- (c) Część decyzji, w której w wyniku dochodzenia LA/2009/006 dotyczącego środka „akcje informacyjne i promocyjne na rzecz produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich” została dokonana między innymi korekta finansowa w wysokości 1 198 831,03 EUR z powodu „opóźnień w płatnościach”.

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 31 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1), a także prawa do obrony przysługującego państwu członkowskiemu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW (Dz.U. L 171, s. 60), naruszenia rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 58, s. 42) i rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (Dz.U. L 176, s. 32) oraz naruszenia wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 2013 r. wydanego w sprawach połączonych C-187/12, C-188/12 i C-189/12 SFIR i in. (EU:C:2013:737).
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, zasady *ne bis in idem* i obowiązku lojalnej współpracy.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1290/2005, naruszenia art. 11 ust. 3 akapit drugi i rozdziału 3 rozporządzenia nr 885/2006 oraz naruszenia wytycznych Komisji określonych w dokumencie nr VI/5330/97.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 9 ust. 3 rozporządzenia nr 883/2006, jak również istnienia w niniejszym przypadku nierównego traktowania i przeinaczenia okoliczności faktycznych.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 20 rozporządzenia nr 501/2008, uzasadnionych oczekiwań i zasady możliwości przypisania państwom członkowskim korekt finansowych.

**Postanowienie Sądu z dnia 11 marca 2015 r. – Sanctuary Brands/OHIM – Richter International
(TAILORBYRD)**

(Sprawa T-594/13) ⁽¹⁾

(2015/C 155/44)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.
